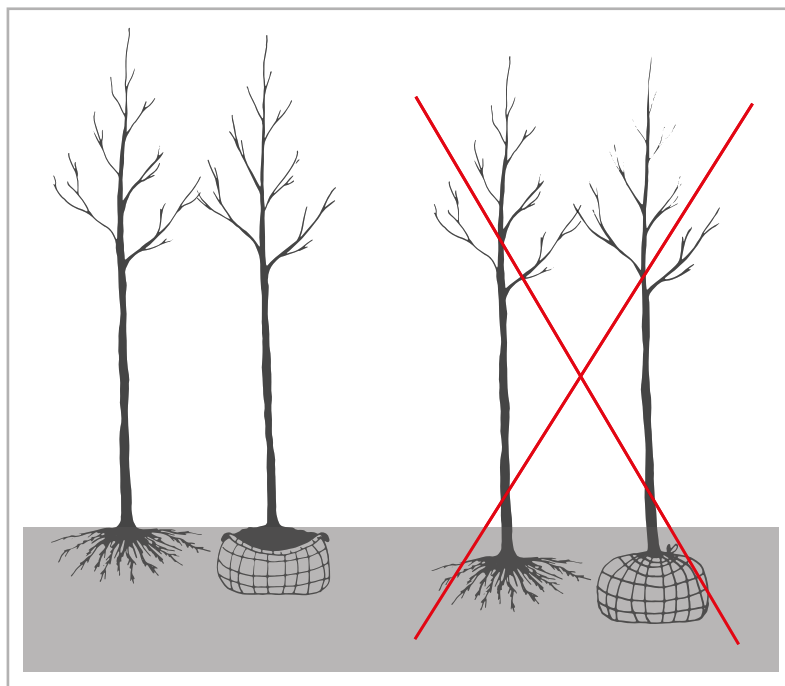

PLANTERINGSDJUP

Det vanligaste felet som begås i samband med plantering är att växterna sätts för djupt.

Rätt planteringsdjup ger växterna rätt förutsättning att snabbt bilda rötter och etablera sig. En viktig regel är att hellre plantera för grunt än för djupt. Trädens planteringsnivå beror på hur växtbädden är beskaffad. Är växtbäddens botten luckrad eller består av ditförd jord måste du tänka på att jorden sätter sig och att trädet med tiden kommer att sjunka. Trädet ska planteras så högt att det inte hamnar under omgivande marknivå när jorden har satt sig. Oftast brukar 5-10 cm ovan mark vara lagom. Växter som av misstag hamnar för djupt måste lyftas till rätt nivå i växtbädden, det räcker inte med att bara ta bort jord ovanför rotsystemet.

Träd som planteras för djupt får i de flesta fall en klart försämrad utveckling och kan i värsta fall dö. Detta beror på att jord som ligger an mot trädets stam kan skada det cellbildande lager som kallas kambium. Kambiets levande celler måste kunna andas och har till sin hjälp små öppningar i stambarken. När den anliggande jorden vattenmättas trängs syret ut och cellernas andning genom stambarken försvåras. Det finns en verklig risk att kambiet på så vis helt eller delvis förstörs. Om skadan på kambiet omgärdar hela stammen kan den likställas med en ringbarkning. (Utgången för trädet är då dödlig.)

Undantag när det gäller planteringsdjup, är arter av Salix och poppel, som bör planteras 10-15 cm djupare än vad de stått i plantskolan för en lyckad etablering. Detta tack vare att de har en förmåga att bilda nya adventivrötter från stambasen när den täcks av jord. Klematis och förädlade rosor är också undantag. De planteras med rothalsen respektive förädlingsstället ca 10cm under markytan.